

Kobiety są ucieleśnieniem szlachetności i cnoty

Dyskurs Bhagawana Śri Sathya Sai Baby wygłoszony 11.08.2000 r.
w Prasanthi Nilajam

*Ziemia Bharatu zrodziła wiele szlachetnych kobiet,
jak Sawitri, która przywróciła życie swemu zmarłemu mężowi;
Czandramati, która ugasiła szalejący ogień siłą prawdy;
Sita, która udowodniła swoją niewinność wychodząc nietknięta z gorejącego ognia;
czy Damajanti, która potęgą swojej cnoty spopieliała nikczemnego myśliwego.
Dzięki takim kobietom z charakterem
Bharat zdobył reputację kraju obfitości, pomyślności i bogactwa.*

*Wśród wrat (świętych ślubów) Bharatu
największe znaczenie ma Waralakszmi wrata.*

Ucieleśnienia miłości!

Od niepamiętnych czasów święta ziemia Bharatu cieszy się pokojem i dobrobytem dzięki mężczyznom i kobietom z charakterem. Bharat zawsze przyznawał wysoką pozycję matce. Purohit (główny kapłan) wspomniał o tym rano w czasie Waralakszmi wraty.

Legenda głosi, że pewnego razu Parwati zapytała Iśwarę, czy istnieje sposób na zapewnienie kobietom pomyślności, dostatku i dobrego samopoczucia. Parwati pragnęła, aby każda kobieta żyła długo, szczęśliwie i w zdrowiu z mężem, dziećmi i wnukami, z przyjaciółmi i krewnymi. Iśwara ucieszył się z modlitwy Parwati i opowiedział jej o Waralakszmi wracie, która mogłaby obdarzyć wszystkim, o co poprosi kobieta.

Konkretna wrata jest dobrodziejstwem dla wszystkich kobiet, które zawsze bardzo starają się o dobro swojej rodziny. Nieustannie dążą do samaty, samagraty, samaikjaty i saubratrutwam (równości, prawości, jedności i braterstwa). Ich mowa jest szczerą, ich serca są pełne pokoju, a ich czyny – prawe. Kobiety, które są odbiorczyniami ośmiu form bogactwa, zapewniają dobrobyt i pomyślność rodzinie, społeczeństwu i całemu światu.

Być może słyszeliście historię Sawitri, która dzięki sile charakteru pokonała wiele przeszkód, aby przywrócić życie zmarłemu mężowi. Nawet w tym wieku kali to modlitwa żon chroni mężów w chwili zagrożenia. W przeszłości kobiety z oddaniem i szczerością odprawiały Waralakszmi wratę i stały się odbiorczyniami łaski bogini Lakszmi (małżonki Wisznu i bogini bogactwa).

Sita wyszła nietknięta z gorejącego ognia, gdy Rama poprosił ją, by poddała się agni parikshy (próbie ognia), aby udowodnić swoją czystość, ponieważ Rawana przetrzymywał ją w niewoli na Lance przez dziesięć miesięcy. Chociaż Rama był wszechwiedzący i nie miał wątpliwości co do czystości Sity, postąpił tak tylko po to, by rozproszyć wątpliwości w umysłach ludzi. Niegodziwcy są jak wrony; są pełni wątpliwości i z góry przyjętych wniosków. Ale czy kukułka przestanie kukać tylko dlatego, że wrony kraczą? Podobnie, szlachetne kobiety z charakterem najmniej martwią się krytyką złych ludzi. Nie dopuszczają do siebie żadnych wątpliwości. Czyste serce jest ich świadectwem,

a święte uczucia są ich dharmą. Kierują się swoim sumieniem oraz przestrzegają prawdy i prawości. Tego uczy kultura Bharatu: *Satjam wada, dharmam czara* – mówcie prawdę i praktykujcie prawość.

Wszyscy znacie historię Anasuji (żony mędrca Atrięgo). Sam Bóg poddał ją próbie. Trójca Brahma, Wisznu i Maheśwara przyszła do niej w przebraniu i poprosiła: *Bhawati bhikszam dehi* – matko, daj nam jałmużnę. Gdy miała podać im posiłek, powiedzieli, że przyjmą pożywienie, jeśli tylko obsłużą ich bez ubrania. Natychmiast zamieniła ich w niemowlęta i nakarmiła, tak jak sobie życzyli. Anasuja tylko dzięki czystości swojego serca i mocy swojej niewinności potrafiła przemienić nawet Brahmę, Wisznu i Maheśwarę w małe dzieci i bawić się z nimi. W końcu Saraswati, Lakszmi i Parwati, żony boskiej trójcy, poprosiły Anasuję, aby mężowie mogli do nich wrócić. Anasuja, która była uosobieniem współczucia, uległa ich prośbie. Trzej bogowie pobłogosławili mędrca Atrięgo i Anasuję, powiedzieli, że urodzą się im w postaci Dattatreji. Imię Dattatreja znaczy ten, którego wziął pod opiekę mędrzec Atri.

Sumati również była cnotliwą kobietą. Miała czyste serce i była całkowicie bezinteresowna. Któregoś dnia pewien mędrzec rzucił na jej męża klątwę, zgodnie z którą miał on umrzeć zaraz następnego dnia, gdy wszędzie słońce. Sumati modliła się do Boga z całą żarliwością i czystością. Jedynie modlitwa może zmasać grzechy człowieka i ocalić go przed klątwą. Sumati modliła się: „Jeśli moje myśli są czyste i szczerze, niech słońce nie wschodzi”. W rezultacie nie było wschodu słońca i cały świat pograżył się w ciemności. Taka jest moc czystości kobiet. Wszyscy bogowie i mędrce przyszli do Sumati i prosili ją: „Matko, czy jest właściwe z twojej strony, abyś pograżyła cały świat w ciemności dla dobra męża?”. Sumati odparła: „Bez męża świat nie ma dla mnie żadnej wartości”. Pozwoliła na wschód słońca dopiero wtedy, gdy bogowie i mędrce zapewnili ją o bezpieczeństwie jej męża. Zatem od czasów starożytnych kobiety Bharatu prowadziły idealne życie i udowodniły światu moc czystości. Nie tylko w minionych epokach, lecz nawet w tej epoce kali jest wiele kobiet, które żyją przykładnie.

Od czasów starożytnych kobiety Bharatu strzegły godności i honoru rodziny oraz całego społeczeństwa. Oddawanie czci bogini Waralakszmi zapewniło im łaskę i mogły osiągnąć to wszystko. Waralakszmi obdarowuje wszelkimi dobrodziejstwami, o jakie proszą kobiety. Obdarza je wszystkimi ośmioma rodzajami bogactwa. Szlachetne kobiety, takie jak Sawitri, Damajanti, Czandramati i Sumati zrealizowały wielkie zadania tylko dzięki łasce Waralakszmi. Oddawanie czci Waralakszmi zapewnia bogactwo, dobrobyt i błogość. Jednak z powodu wpływu epoki nowożytnej ludzie nie przestrzegają takich świętych praktyk. Dlatego w ich domach brakuje czystości i świętości. W Bharacie jest takie przysłowie: „Ocenisz gospodynię, gdy popatrzysz na jej dom”. W tamtych czasach gospodynię domową uważano za grihalakszmi (boginię domu), która utrzymywała dom w stanie świętym i czystym. Odzwierciedlało to jej czystość.

Jedzenie, jakie dzisiaj spożywacie, woda, jaką pijecie i powietrze, jakim oddychacie, jest skażone. Człowiek jest silnie skażony, bo wypełnił umysł negatywnymi uczuciami i doczesnymi pragnieniami. Niewątpliwie możecie mieć pragnienia, ale muszą być one ograniczone. Litery, które piszecie, będą niebieskie, gdy pióro zostanie napełnione niebieskim atramentem i czerwone, gdy napełni się je czerwonym atramentem. Podobnie, wszystko, co widzicie, słyszycie i mówicie, będzie negatywne, jeśli w waszym sercu pojawią się negatywne uczucia. Dlatego przede wszystkim napełnijcie swoje serce miłością. Wówczas wszystko, co będziecie widzieć, słyszeć, mówić i czynić, napełni się miłością. *Sarwam prema majam dzagat* – miłość przenika cały świat. Tak więc miłość znajdziecie wszędzie. *Jad bhawam, tad bhawati* – jakie uczucie, taki rezultat. Dzisiaj serce człowieka stało się jaskinią złych cech, takich jak gniew, nienawiść, chciwość, zazdrość, pycha i ostentacja. Tylko

miłość może je przepędzić. Pragnienie, gniew, chciwość czy zazdrość rodzi się jedynie z przywiązania do ciała i z niewłaściwych nawyków żywieniowych. Zatem należy kontrolować przywiązanie do ciała i pragnienia. Mówi się, że mniej bagażu, to więcej komfortu, co czyni podróż przyjemnością. Aby podróż życia była przyjemna, zmniejszcie bagaż pragnień. W pewnym stopniu można być przywiązanym do ciała, bo podróż życia podejmuje się za pomocą ciała. Jeśli mieszka się z rodziną i przyjaciółmi, całkowite porzucenie przywiązania do ciała nie jest możliwe. Jednak trzeba prowadzić święte życie ze szlachetnymi uczuciami. *Loka samasta sukhino bhawantu* – niech cały świat będzie szczęśliwy!

Wszelkie moce, jakie odkrywacie w świecie zewnętrznym, istnieją w człowieku. Ciało człowieka to prądnica. Umysł człowieka można porównać do telewizora, a serce – do radiodbiornika. Jeśli dany program nadaje radiostacja w Delhi, wysłuchacie go w tym samym czasie, dostrajając radiodbiornik do właściwej częstotliwości. Dzisiaj mamy radiodbiorniki, lecz w tamtych czasach ludzie traktowali jak radiodbiorniki swoje serca. Dlatego starajcie się, aby wasze serce stało się czyste i święte. Wszystko, co widzicie w świecie zewnętrznym, można zobaczyć na ekranie swojego umysłu. Tak więc umysł jest jak telewizor. Wszystkie moce są ukryte w człowieku. Wszystko, co widzicie na zewnątrz, jest tylko odbiciem i oddźwiękiem. Jeśli kogoś krytykujecie lub obrażacie, znaczy to, że widzicie w nim odbicie własnych złych cech. Dobro i zło pochodzą z wnętrza, nie występują na zewnątrz.

Możecie zobaczyć swoje odbicie w lustrze tylko wtedy, gdy jego tył jest pokryty substancją chemiczną. Wasze serce można porównać do lustra. Należy je pokryć substancją miłości. Dopiero wówczas zobaczycie w nim swoją prawdziwą jaźń. Wedanta głosi: *Raso wai saha* – On jest samą słodyczą. Oto przykład. Gdy cukier zmiesza się z wodą, powstanie syrop. Cukier i woda stają się nierozłączne. Tak jak cukier znajduje się w każdej kropli syropu, podobnie Bóg istnieje w całym stworzeniu. Iśwara wyjawiał Parwati sekret Waralakszmi wraty, aby obdarzyć pokojem i pomyślnością wszystkie kobiety. Przeprowadzenie tej wraty jest łatwe, chociaż ma ona moc obdarzania wielkimi dobrodziejstwami. Wszyscy macie wielkie szczęście, że odprawiliście ten rytuał w świętym miejscu uświęconym obecnością boskości. Praktyki te przynoszą pożądany skutek, jeśli wykonujecie je w określony sposób z czystością serca.

Z samego liścia betelu nie można przygotować paanu. Wcześniej należy go zmieszać z odpowiednią ilością orzecha betelu i limonki. Liść betelu jest zielony, orzech betelu jest brązowy, a limonka – biała. Gdy zmieszamy je we właściwych proporcjach, mają czerwony kolor. Limonka nadaje smak mieszance paan, lecz używana w nadmiarze, pali w język. Dlatego mówi się: *Na śrejo nijamam wina* – dobra nie można osiągnąć bez przestrzegania zasad.

Normalna temperatura ciała wynosi 36,6° Celsjusza. Gdy temperatura przekracza tę granicę, występuje gorączka. Podobnie, prawidłowe ciśnienie krwi człowieka to 120/80. Jeśli wzrasta do poziomu powiedzmy 150/90, staje się szkodliwe. Tak samo wszystko musi mieć określone granice. Wasza mowa i czyny także muszą mieścić się w pewnych normach. Działajcie na miarę swoich możliwości. Zanim podejmiecie jakieś działanie, dowiedzcie się, gdzie, kiedy i jak należy je wykonać. Jeśli nie będziecie przestrzegać takiej dyscypliny, narazicie się na kłopoty.

Wszystkie praktyki duchowe przyniosą dobre rezultaty tylko wtedy, gdy będą wypełniane z czystym sercem i ze stałym umysłem. Jeśli macie łaskę Boga, nie ma na tym świecie nic, czego nie moglibyście osiągnąć. Skoro Bóg potrafi przywrócić życie zmarłym, to czy istnieje dla Niego coś, co jest niemożliwe? On może zamienić niebo w ziemię, a ziemię w niebo, lecz musicie modlić się do

Niego z czystością w sercu, aby zdobyć Jego łaskę. Nie pozwalajcie sobie na czcze plotki. Jak możecie oczekiwać, że Bóg spełni wasze pragnienia, jeśli źle mówicie o innych?

Ucieleśnienia miłości!

Nasi starożytni odprawiali wraty ze świętymi uczuciami. Jednak dzisiaj ludzie stracili wiarę w te święte praktyki. Wierzą w to, co jest przemijające i nietrwałe. Przede wszystkim człowiek musi transformować swoje serce. Musi mieć silną wiarę w to, że Bóg jest hridajawasim (wewnętrznym mieszkańcem serca). *Deho dewalaja prokto dżiwo dewa sanathana* – ciało jest świątynią, a jej mieszkańcem jest Bóg. Szanujcie i czcijcie wszystkie ciała jako świątynie Boga. Wówczas świat będzie wolny od wszelkich konfliktów. Dzisiaj, gdy wzrasta egoizm i interesowność, na świecie panuje niepokój i chaos. Aby pozbyć się sporów, człowiek musi pielęgnować wartości moralne, podejmować prawe czyny i kochać wszystkich.

Życie człowieka to połączenie moralności, duchowości i prawości. Dzisiaj cały świat skupia się na pieniądzech. Często mówię wam, że pieniądze przychodzą i odchodzą, lecz moralność przychodzi i wzrasta. Pieniądze są jak przemijająca chmura. Bez wątpienia są wam potrzebne do życia na tym świecie. Jednak nie są najważniejsze w życiu. Dawniej ludzie wierzyli, że *Dharma mulam idam dżagat* – podstawą świata jest dharma. Obecnie ludzie uważają, że *Dhana mulam idam dżagat* – podstawą świata jest majątek. Zrozumcie, że tylko dharma obdarzy was pokojem i błogością; tylko dharma was ochroni.

W czasie wojny na Kuruszetrze naczelnym wodzem armii Kaurawów był Bhiszma. Pewnego dnia Durjodhana i Duhśasana stanęli przed nim i powiedzieli: „Dziadku, wydaje się, że jesteś teraz wyjątkowo bierny. W rezultacie nasi wrogowie rosną w siłę. Przyszedł czas, abyś porzucił bezczynność i wykazał się odwagą”. Gdy Durjodhana i Duhśasana w ten sposób wyprowadzili go z równowagi, Bhiszma oznajmił, że następnego dnia do zachodu słońca zabije wszystkich Pandawów. Draupadi, która miała pięciu mężów, można było nazywać patiwratą (uosobieniem czystości). Kim jest tych pięciu mężów? Nie reprezentują oni ciał fizycznych. Tutaj pięciu mężów symbolizuje pięć żywiołów i pięć zasad życia. Draupadi upadła do stóp Kriszny i poprosiła, aby ochronił Pandawów. Kriszna oświadczył: „Przestrzegaj moich nakazów, a z pewnością ochronię twoich mężów”. Draupadi powiedziała: „Kriszno, za kim mogę podążać, jeśli nie za tobą? Jesteś dla nas wszystkim”.

Zapadła noc. Ponieważ bitwa toczyła się przez cały dzień, wszyscy odpoczywali w swoich namiotach. Bhiszma czuł się bardzo przygnębiony. „Przyrzekłem, że jutro zabiję Pandawów. Lecz jak mam zabić tych, którzy są szlachetni i prawi, tych, których sam wychowywałem przez te wszystkie lata. Pożywienie Kaurawów zanieczyściło moją głowę (umysł)”.

Myśląc w ten sposób, Bhiszma chodził tam i z powrotem po namiocie. Trudne położenie Bhiszmy wyczuł Kriszna, który zawsze układał plan stosownie do czasu, miejsca i okoliczności. Jego plan był mistrzowski. Powiedział Draupadi, aby poszła za nim.

Ponieważ w tamtych czasach nie było elektryczności, w każdym namiocie paliły się tylko lampy naftowe. Po przejściu pewnej odległości Kriszna poprosił Draupadi, aby zdjęła sandały, bo robiły hałas. Draupadi niezwłocznie wykonała jego polecenie. Kriszna natychmiast zwinął jej sandały w swój szal i sam niósł je. Gdy tylko doszli do namiotu, Kriszna powiedział Draupadi, aby pośpieszyła się i od razu upadła do stóp Bhiszmy. Draupadi tak zrobiła. Słyszac dźwięczenie bransoletek, Bhiszma myślał, że to jakaś zamężna kobieta i, tak jak to miał w zwyczaju, pobłogostawił ją słowami: *Dirgha sumangali bhawa* – obyś żyła długo ze swym mężem. Gdy wypowiedział to błogostawieństwo, ku

swemu wielkiemu zaskoczeniu, zauważył, że to była Draupadi, której mężów przyrzekł zabić następnego dnia. W międzyczasie na scenie pojawił się Kriszna. Bhiszma uświadomił sobie, że to był jego mistrzowski plan. Wystawiał Krisznę słowami: „Panie, nikt nie może opisać twoich lil (boskich gier). One są najwspanialsze i najświętsze we wszystkich trzech światach”.

Kriszna powiedział Bhiszmie, że przyszedł z pomocą Draupadi, gdyż była bardzo cnotliwa. Jaki był sekret wielkości Draupadi?

*Draupadi zawsze cieszyła się z tego, co miała.
Była zawsze posłuszna swoim mężom
i niezmiennie znajdowała czas, aby im służyć.
Nie ma bardziej wartościowej kobiety niż Draupadi.*

Obecnie ludziom nadaje się różne tytuły jak Padmaszri czy Padma Wibhuszan. Jednak tytuły nadawane kobietom, takie jak Grihalakszmi [bogini domu], Illalu [pani domu], Dharmapatni [prawa żona] czy Ardhangani [połowa mężczyzny], są bardzo znaczące i święte. Jak kobiety, które posiadają tak zaszczytne miana, mogą mieć niższą pozycję niż mężczyźni? Lecz, niestety, dzisiaj z powodu wpływu epoki kali, mężczyźni patrzą z góry na kobiety i traktują je jak zwykłe sługi. To wielki błąd. Im bardziej szanujecie kobiety, tym bardziej będziecie szanowani.

Musicie dopilnować, aby kobiety nie płakały. W przeciwnym razie rodzina napotka trudności. Kolec można usunąć ze stopy, ale ostrych słów, które zraniły serce, nie da się cofnąć. Dlatego nie używajcie ostrych słów. Mówcie słodko i łagodnie. Mąż ma prawo wskazać błędy żonie, ale nie wolno mu używać ostrych słów i ranić jej uczuć. Nie zawsze możecie pomóc, ale zawsze możecie mówić uprzejmie. Wasza rodzina osiągnie pokój i pomyślność, jeśli tylko będziecie przestrzegać tych zasad. Zwykle gniew występuje częściej u mężczyzn niż u kobiet. Jeśli tylko wpadniecie w złość, energia pozyskana z pożywienia, które jedliście przez trzy miesiące, wyczerpie się. Ponadto zagotuje się wasza krew, która będzie stygła prawie trzy miesiące. W związku z tym, wyobraźcie sobie, jaki będzie wasz los, jeśli będziecie stale tracił panowanie nad sobą.

Historia Dżarasandhy wyraźnie o tym świadczy. Kriszna wielokrotnie wyzywał go do walki. Jednak gdy Dżarasandha się pojawił, kipiąc z gniewu, Kriszna uciekał z pola bitwy. Widząc, że zdarza się to niejednemu raz, zapytano Krisznę o powód jego dziwnego zachowania. Wówczas odpowiedział: „Nie wychodźcie z błędnego przekonania, że uciekam z pola bitwy ze strachu. Mogę szybko zabić Dżarasandhę, lecz nie jest to właściwy czas, by go uśmiercić. Stale wzbudzając w nim gniew, osłabiam jego wszystkie siły”. Dżarasandha stopniowo stracił całą swoją siłę i w końcu spotkał swoje przeznaczenie. Kriszna nigdy nie traktował ucieczki z pola bitwy jak zniewagi, gdyż działał zgodnie ze swoim mistrzowskim planem. Wybrał taki sposób na pokonanie nieprzyjaciela, aby udzielić ważnej lekcji. Celem wszystkich planów Boga jest wyłącznie dobro innych. On nie robi nic dla siebie. Bóg zawsze czyni tylko dobro, co niektórzy ludzie mogą traktować jako zło. Błąd tkwi w ich widzeniu, a nie w boskim stworzeniu. Niezależnie od tego, co czyni Bóg, to zawsze ma to wam pomagać i rozwijać waszą świętość.

Iśwara objawił Parwati świętą Waralakszmi wratę, aby przyszłe pokolenia mogły ją odprawiać i czerpać z tego dobrodziejstwa. Purohit (główny kapłan) wyliczył korzyści, jakimi obdarza. Jeśli kobieta przeprowadza Waralakszmi wratę, zostaje pobłogosławiona długim życiem w dostatku i dobrobycie jako sumangali (mężatka) ze swoimi dziećmi i wnukami. Waralakszmi chroni siedem przeszłych i siedem przyszłych pokoleń. Szlachetne kobiety, takie jak Sawitri i Anasuja, cieszyły się

pokojem i pomyślnością, odprawiając tę świętą wratę. Celem Waralakszmi wraty jest odpokutowanie za swoje grzechy, rozwijanie świętości i ostatecznie doprowadzenie was do boskości.

Kultura Bharatu uważa słowo *matha* (matka) za najświętsze. W chwilach cierpienia siłą rzeczy wołacie 'amma' (mama), a nie 'appa' (tata). Słowo 'amma' jest najbardziej kojące i łagodne. Obdarza ogromną siłą. Pierwsze słowo, jakie wypowiada dziecko, to 'amma' lub 'ma'. Dlatego kultura Bharatu przyznaje najwyższą pozycję matce przed ojcem, nauczycielem i Bogiem. Nikt nie kocha was tak bardzo jak matka. Matczyna miłość jest nie do opisania. Waralakszmi wysławia się jako Lokamatę (boską matkę świata). Wszyscy są jej dziećmi. Dlatego Wedy nazywają istoty ludzkie amrutasją putrami (synami nieśmiertelności).

Studenci!

Jeśli stracie miłość i życzliwość matki, wasze życie straci cel, tak jak statek bez steru. Matka jest źródłem całej waszej siły. Dlatego szanujcie ją i słuchajcie jej poleceń. Jeśli matka będzie z was zadowolona, cały świat będzie z was zadowolony. Jeśli matka nie będzie z was zadowolona, staniecie się bezwartościowi w oczach świata. Nie pysznijcie się swoją młodością, pięknem i siłą fizyczną. Uświadomcie sobie, że wkrótce będziecie musieli przeżyć starość. Jeśli teraz nie będziecie dbali o swoich rodziców, wasze dzieci nie zatroszczą się o was.

Waralakszmi wratę przeprowadzają kobiety. Niemniej mężczyźni nie powinni ich do tego zniechęcać. Mężczyźni muszą udzielić kobietom wszelkiego potrzebnego wsparcia. Odprawianie tej wraty jest pożyteczne nie tylko dla kobiet, lecz także dla mężczyzn, jako że kobiety modlą się o pomyślność i długie życie swoich mężów. Mężczyźni nie powinni zachowywać się arogancko wobec kobiet, uważając się za silniejszych i bardziej wpływowych. Prawdę mówiąc, kobiety są silniejsze od mężczyzn. Święte pisma głoszą, że mężczyźni mają tylko trzy moce, zaś kobiety są obdarzone pięcioma mocami. Kobiety są gotowe poświęcić nawet własne życie dla dobra swoich mężów. Sawitri była gotowa oddać życie dla dobra męża. Ale czy znajdziemy takiego ducha poświęcenia u mężczyzn? Jeśli żona umrze, mąż jest gotów powtórnie się żenić. Jednak kobiety nie są takie. Są skarbnicami pięciu cnót – szacunku, godności, poświęcenia, zadowolenia i pomyślności. Natomiast mężczyźni mają skłonność do złego – gniewu, uporu i głupoty. Kobiety są ucieleśnieniem cnoty i szlachetności.

Imiona boskich par, takich jak Lakszmi Narajana, Radha Kriszna i Parwati Parameśwara, wskazują, że kobietom przyznaje się pierwszeństwo nad mężczyznami. Dlatego nawet na zaproszeniach ludzie piszą Śrimati i Śri (pani i pan), a nie na odwrót. Prakriti symbolizuje żeński aspekt Boga. Prakriti i purusza są nierozłączni. Ponieważ kobiety są ucieleśnieniem Lakszmi (bogini bogactwa), świat osiągnie pomyślność tylko wtedy, gdy będą szanowane. Dlatego mężczyźni muszą traktować kobiety z szacunkiem, aby sami byli szanowani. Zauważcie, że gdzie są kobiety z charakterem, tam znajdziecie wszelką pomyślność. Wszyscy wiecie, że w czasie dwóch wojen światowych wiele krajów doznało zniszczeń. Tylko i wyłącznie dzięki obecności cnotliwych kobiet Bharat pozostał bezpieczny i spokojny. Bharat zawdzięcza swoją wielkość i chwałę swoim kobietom. Dlatego szanujcie kobiety i sprawiajcie im radość.

Tłum. Dawid Koziół (is)

Źródło: <http://www.ssbpt.info/ssspeaks/volume33/sss33-11.pdf>